

719

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 18 czerwca 1956 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Cisy Staropolskie im. Leona Wyczółkowskiego” obszar leśno-łąkowy o powierzchni 36,69 ha i przylegające doń od północnego wschodu jezioro Mukrz o powierzchni 44,21 ha w Leśnictwie Wierzchlas, Nadleśnictwa Państwowego Wierzchlas, położone w miejscowości Wierzchlas, gromadzie Wysokawieś, powiecie tucholskim województwa bydgoskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu 210 a, I; 211 k¹, k², I, n według numeracji przyjętej w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1947 — 1956 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapce rezerwatu w skali 1 : 20000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych naturalnego stanowiska cisa, gatunku ustępującego obecnie z naszych lasów, a stanowiącego niegdyś ich stały element składowy.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) usuwanie drzew oraz pozyskiwanie drewna;
- b) zbiór owoców oraz nasion drzew i krzewów;
- c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części;

- d) zbiór ściółki leśnej, pasanie zwierząt gospodarskich oraz wykonywanie wszelkich czynności gospodarczo-leśnych;
- e) niszczenie lub uszkodzanie drzew i innych roślin;
- f) niszczenie gleby;
- g) polowanie, chwytanie i zabijanie dziko żyjących zwierząt;
- h) zanieczyszczanie terenu i wód jeziora, wzniesienie ognia i zakłócanie ciszy;
- i) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu;
- j) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych;
- k) dokonywanie jakichkolwiek zmian w linii brzegowej jeziora i sztuczne obniżanie lustra wody;
- l) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami specjalnie w tym celu wyznaczonymi przez konserwatora przyrody; zakaz niniejszy nie dotyczy jeziora.

5. Na sąsiadujących z rezerwatem gruntach państwowego gospodarstwa leśnego w pasie o szerokości 200 m od jego granic zabrania się prowadzenia prac melioracyjnych, mogących spowodować zmianę stosunków wodnych na terenie rezerwatu.

6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa: J. Dąb-Kociol

720

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 26 czerwca 1956 r.

w sprawie zalesienia na koszt Państwa gruntów leśnych lub nieużytków przeznaczonych pod uprawę leśną.

Na podstawie art. 7 ust. 3 dekretu z dnia 26 kwietnia 1948 r. o ochronie lasów nie stanowiących własności Państwa (Dz. U. z 1948 r. Nr 24, poz. 165 i z 1956 r. Nr 6, poz. 30) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zalesieniu na koszt Państwa na podstawie niniejszego zarządzenia mogą podlegać grunty leśne pozbawione drzewostanów, położone w pobliżu miast, ośrodków przemysłowych, dróg i innych urządzeń publicznych, jak również grunty leśne pozbawione od dłuższego czasu drzewostanów i stwarzające z tego powodu warunki dla szkodliwej działalności erozji wodnej i wietrznej.

§ 2. Zalesieniu na koszt Państwa w rozumieniu niniejszego zarządzenia mogą podlegać również:

- 1) nieużytki, na których uprawa rolna jest gospodarczo nie uzasadniona, jeżeli grunty te nie są przeznaczone na inne cele; w szczególności zalesieniu podlegają wydmy piaszczyste, usypiska, urwiska, kamieńce, strome stoki i

zbocza parowów, jarów i wąwozów, hałdy, wyrobiska, zapadliska oraz doły po wyeksploatowanym piasku, żwirze, torfie, glinie nie mogące służyć do zakładania stawów rybnych;

- 2) grunty nieleśne nieprzydatne do uprawy rolnej ze względu na nie uregulowane stosunki wodne, jak bagna, mokradła, rojsty, piaski sapowate, grunty bagienne, podmokłe łąki i pastwiska, o ile ekspertyza melioracyjno-gospodarcza stwierdzi, że nawet po dokonaniu zabiegów melioracyjnych nie będą zdadne do użytkowania rolniczego.

§ 3. 1. Wnioski w sprawie zalesienia gruntów wymienionych w §§ 1 i 2, wskazujące szczegółową lokalizację i powierzchnie tych gruntów, sporządzają nadleśnictwa przedsiębiorstw lasów państwowych i przesyłają do prezydiów gromadzkich rad narodowych.

2. Prezydium gromadzkich rad narodowych opiniują wniosek (ust. 1) pod względem nieprzydatności zgłoszonych do zalesienia gruntów do trwałej gospodarki rolnej, a następnie